

ALBINA

REVISTA POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G.-I. P. V. Năsture	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 146 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate. Capilarine, col-cream de la princesses și comestice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sărmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amidale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, dragele, elixire, emulsii uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule. Injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să e redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricii și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberoane, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisitoare și vaporisatoare, preservative, sușpensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ „ 6 luni = 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Miez publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

România și progresele ei.—*P. Dulfu*, Fiul recunoscător.—*R.*, Biserica din Bălteni.—De pe Domeniile Coroanei.—Cum s'a născocit focul.—Trifoiul și pometele.—*A. Vântul*, Porumbii.—*Irimia Popescu*, Mulgerea bine chibzuită. -- *Maria Dumitrescu*, Serisoare către Redacție.—Bibliografie.

Din ziare și reviste : Isprava unui nebun.—Tigrul și broasca.

Cronica : Deschiderea parlamentului.—Serbarea reunirii Dobrogei la România.—Starea timpului și a semănturilor.—Meetinguri naționale.—Români din Ungaria și votul plural.—Serbarea dela liceul Matei Basarab.—Lăptării cooperative în jurul capitalei.—Mort din pricina beției.—Lipsă de nutreț în Moldova.—Un dar însemnat.—Moartea profesorului Cantilli.—Otrăvire cu leacuri băbești.—In chestia sfărâmării monumentului dela Blaj.—Primirea ministrului nostru plenipotențiar la Paris.—Boala Regelui Serbiei.—Ciocniri sângeroase la Praga.—Pregătirile Turciei de Răsboiu.—Grecii contra alegerilor turcești.—Suveranii Suediei la Paris.—Grozavă nenorocire pe marea Caspică.—Arderea unei mine.

Ilustrațiuni : Biserica din Bălteni ; Vederea pridvorului lateral ; — Vedere laterală. — Cap de porumbel.—Goura moțată.—Mulgerea cu chibzuială.—Cortegiul regal ducându-se la Senat.—Monumentul reunirii Dobrogei.

Pagina glumeașă : Bărbatul bețiv.—Servitorul și stăpânul.—Nepotul isteț.—La examen.
Suplement : Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 27.

România și progresele ei.

Precum fiecărui om îi place să aibă simpatia și încrederea vecinilor săi, tot așa și fiecare națiune dorește să fie cunoscută și bine pretuită de celelalte națiuni. Chiar locuitorii țărilor mari, sunt mulțumiți când citesc sau află că undeva la alte neamuri s'a vorbit bine despre patria lor. Cu atât mai mult trebuie să ne bucurăm noi când vedem că situația României este înfățișată în cărți ori în reviste streine cu bunăvoință sau măcar cu nepărtinire, mai ales că paguba noastră cea mare este că nu suntem cunoscuți de ajuns în țările streine.

Este deci firesc să voim ca silințele noastre și rezultatele dobândite de noi să fie cunoscute în cercuri cât mai largi în celelalte țări ale lumii.

O lucrare în acest scop a făcut d. Alfred Stead, consul al României la Londra, care a publicat într'o mare revistă englezească un studiu amănunțit cu privire la situațiunea țării noastre. Pe vară, tot d-sa mai ținuse o conferință la o societate de acolo în care asemenea arătă Englezilor cum stau lucrurile în țara noastră.

Vom rezumă în paginile ce urmează spusele d-lui Stead, căci e foarte prețios și pentru o națiune, ca și pentru un individ, să știe cum judecă altul faptele sale.

Situațiunea României.

Dintre statele europene mai mici nici unul nu are importanța României din punct de vedere geografic, etnic și economic.

De oarece regatul regelui Carol reprezintă singurul element statornic din sud estul Europei, până la Constantinopole, România este un factor hotărîtor în Orient, nu numai pentru că Românii au fost în totdeauna conștienți de acest rol, ci pentru că sunt în stare a trage toate foloasele din situațiunea lor geografică.

Dela războiul ruso-turc, când România a apărut pentru întâia oară pe rizontul internațional la 1877, România s'a dezvoltat cu repeziune și tărie și a dovedit că nu este inspirată de ambițiuni și proiecte zadarnice, ci de un spirit calm și practic; și nu a turburat nici odată pacea care îi este ei în prima linie necesară, dând în toate circumstanțele dovadă de înțelepciune, care i-a atras încrederea tuturilor statelor.

Importanța României a fost perfect fixată la 1879 de Bismarck care a zis :

«O Românie independentă va fi în totd'auna precumpănitoare în cesțiunile orientale. România are 5 milioane de locuitori, dar va putea avea și 10 milioane. Ce putere nu va fi ea atunci! Astăzi datoriiile îi sunt mari; dar cu 10 milioane locuitori ce n'ar putea face România! România are un mare rol de îndeplinit, dar pentru aceasta este necesar să fie înțeleaptă, prevăzătoare și solid întemeiată».

Actualmente România are o populațiune de 7 milioane; așa că s'ar părea că cele zece milioane ale lui Bismarck nu sunt așa de departe.

Trecutul României.

Aceasta exprimă și vederile tuturilor statelor europene, căci România de sigur nu e un stat zidit pe nisip, ci își trage puterile de acum din viața secolelor trecute când România jucă rolul de păzitoare a Europei în mijlocul națiunilor civilizate.

Istoria României este o serie de lupte pentru apărarea autonomiei și caracterului național al celor două principate dela Dunăre, Moldova și Muntenia, cari au format timp de secole întregi un zid de apărare a creștinătății contra invaziunii Turcilor și Tătarilor.

Națiunile din Apusul Europei datoresc recunoștință României, căci grație ei, care înfruntă pericolul imediat, ele puteau să se desvolte în pace. Și în aceste conflicte și lupte, sângele de războinici al soldaților lui Traian, strămoșii poporului român, a dovedit că nu și a perdat puterea de viață. Căci

nu trebuie să se uite că România a fost câmpul de cucerire al împăratului Traian, iar podul aruncat de acesta peste Dunăre a rămas ca un semn al moștenirii naționale.

România legătură între Orient și Occident.

România s'a dezvoltat în ultimii 30 de ani după o linie de conduită bine chibznică și este recunoscută azi ca un permanent și important factor în cestiunile europene. Ea este cel mai spre răsărit dintre statele europene, totuși nu poate fi în-doiială că România este un stat european.

Din punct de vedere geografic, România ocupă pozițiunea cea mai favorabilă din lume fiind situată exact pe drumul care leagă Vestul european cu Asia mică și formând o linie directă cu India, iar ca grănar al Europei centrale ar deveni un membru important într'o viitoare uniune tarifară a Europei centrale.

Dar cea mai mare probă a importanței României ca factor internațional este învoiala care există între guvernele marilor state europene și guvernul României. A devenit obiceiul a se consulta Bucureștii în cestiunile europene.

România și Japonia.

S'ar putea poate face aici o paralelă între România, în repede ei dezvoltare ca putere națională modernă și cealaltă țară a cărei progres național a uimit lumea și a întemeiat o nouă situație mondială — Japonia. Este o asemănare foarte curioasă între amândouă țările. Amândouă neamurile sunt așezate în mijlocul unor popoare cu totul deosebite; amândouă țările au fost până acum câțiva ani țări feudale și în amândouă agricultura avea o însemnătate mult mai mare decât industria sau comerțul. În amândouă țările aceeaș putere mare a adus rezultatele ce astăzi se vădesc lumii, aceeaș putere mare de patriotism firesc, acel foc dumnezeesc fără de care nici o națiune nu poate spera să trăiască, necum să fie considerată.

România se poate mândri cu faptul de a fi chemată Japonia Europei, nume care astăzi alcătuiește un termen de laudă și de cinste mare. Ea a îndeplinit, în mijlocul necontenitei gelozii și opunerii a Europei, multe din câte le-a îndeplinit și libera Impărăție dela Răsăritul Extrem. Dar spre a fi drepti, trebuie să recunoaștem că progresul României, deși mai mic, este poate și mai vrednic de laudă decât acel săvârșit de Japonia. Pentru un Stat mic, care eră în fiecare moment împiedicat de reacționarismul turcesc sau de lăcomia și de neștiința europeană, care se mărginiă cu împărății mari, prilejurile de progrese erau mult mai puține decât pentru împărăția insulară a Japoniei, până la un oare care punct liberă de orice înrăurire străină.

Intemeierea României moderne.

«Grea a fost într'adevăr munca redeşeptării poporului român. Acei cari se sbuciumau în întunec aproape două veacuri erau deodată chemați să hotărască asupra temeliei viitorului lor. Poporul și-a exprimat atunci dorințele lui cu înțelepciune pentru prezent, cu prevedere pentru viitor, și cu bună credință pentru amândouă. Românii erau hotărâți la unirea Principatelor Moldovei și a Țării Românești într'un singur Stat cu instituțiuni constituționale, care avea să poarte denumirea de *România* și, pentru ca această hotărâre să nu aibă caracterul unui simplu incident trecător, ci să rămână definitivă, această declarație a mai hotărât ca Suveranul României să fie ales printre membrii unei familii suverane din Europa, astfel ca el să aibă o casă și afară din țară, să se bucure de autoritatea și de prestigiul ce se cuvine întemeietorului unei dinastii, și să unească astfel prin legături de sânge România cu marea familie a Statelor europene. Aceasta a fost dorința obștească și nestrămutată a poporului român.»

Libertatea cultelor.

Toate religiunile sunt libere în România, nefăcându-se nici o deosebire împotriva nici unei secte.

Armata României.

România, grației escelentei sale armate, se poate bucura neturburată de pace. Regele Carol a fost totdeauna un soldat și opera sa pentru armată a dovedit nu numai dragostea sa pentru dânsa, dar și priceperea sa de militar; mulțumită acestei opere, tânăra Românie a putut, în 1877, să scape Rusia, câștigându-și independența, și astăzi cu un sfert de milion de oameni pe picior de războiu și 86.000 oameni în timp de pace, Românii sunt gata să ia o parte hotărâtoare în istoria Europei, dacă țara și regele ei ar cere aceasta. Moralul trupelor este atât de bun în cât atrage totdeauna admirațiunea atașajilor militari străini, iar armamentul ei și în special artileria, este la fel cu al celorlalte țări înaintate.

Flota României.

România este și un stat maritim, având o însemnată linie de coastă pe Marea Neagră, pentru apărarea căreia are și o mică flotă de vase de războiu, crucișătoare și torpiloare. Dunărea este pentru România o cale de apă de mare importanță comercială, formând și hotarul țării despre Rusia, Ungaria, Bulgaria și Serbia.

Acest mare fluviu european este supus unui control in-

ternațional. În afară de gurile Dunărei cari se află sub controlul unei comisii internaționale, malurile au fost controlate fie de puterile individuale fie neglijate cu totul. Prin crearea unei flote speciale fluviale pe Dunăre, România a dat cea mai bună asigurare că-și ia cu seriozitate datoria de supraveghere a Dunărei de jos, adică a părții care e cuprinsă între cea de sub jurisdicțiunea comisiei internaționale și Ungaria. Sistemica regularizare a Dunărei de Jos are o importanță internațională care nu poate fi trecută cu vederea, căci poate aduce ideea unei Dunăre libere internaționale.

Stăpânirea gurilor Dunării a ajutat pe România să ajungă la pozițiunea actuală în concertul națiunilor și a fost o puternică impulsie pentru progresul țării în general.

Starea financiară înfloritoare a României.

Însă forțele militare și navale nu sunt îndestulătoare ele singure să facă o națiune puternică și să-i dea un loc potrivit în afacerile internaționale.

Astăzi stabilitatea financiară este tot atât de indispensabilă ca și cartușele în timp de războiu. România este foarte fericită în isvoare financiare și pozițiunea sa este solidă stabilită. Veniturile statului cari în 1875 atingeau 100 milioane de fr. trec azi de 400 milioane.

În timpul ultimilor 6 ani financiar au fost excedente succesive, variând între 20 și 50 de milioane, și cari au fost întrebuințate la plata diferitelor lucrări publice pe cale de construcțiune.

Comerțul exterior al României e foarte înfloritor și, în cursul anilor în cari recolta este normală, exportările trec cu mult peste importăriuni.

Astfel în 1906 comerțul total se ridică la cifra de 912.293.750 lei, din cari numai exportăriunile se cifrau la 491.360.100 lei

Datoria națională a României atinge suma de 1.400.000.000 lei, adică corespunde la 200 lei, pe cap de locuitor. Cea mai mare parte a acestei sume a fost întrebuințată pentru construcțiunea căilor ferate, cari au costat aproape 800.000.000 lei. Căile ferate ale statului produc un beneficiu net de mai mult de 31 milioane de lei, și acest venit sporește în fiecare an. Restul datoriei provine din construcțiuni de drumuri, de căi, de străzi, de porturi, de lucrări publice diferite, de fortificațiuni și alte întreprinderi naționale.

Prosperitatea financiară a României, cu toate că în Anglia există o tendință de a ignora finanțele României, este foarte remarcabilă, și sunt destule temeuri pentru a socoti starea financiară a României ca fiind cât se poate de mulțumitoare. Este adevărat că România a trecut prin crize financiare, dar aceasta se poate întâmpla oricărui stat. Acuma șase ani țara trecu printr'o asemenea

criză, dar fu scăpată prin inaugurarea unei stricte economii, prin reducerea cheltuelilor pentru o serie de ani și prin alcătuirea unor bugete cu excedente, pentru ca acele excedente să fie întrebuințate la lucrări publice fără se face vreun împrumut. S'au făcut multe reforme în sistemul financiar, cum este desființarea accizelor și înființarea a numeroase bănci populare, care au primit o mare dezvoltare și cari sunt menite a juca un rol însemnat în rezolvarea chestiunii țărănești, favorizând în chip însemnat condițiunea populațiunii rurale, încurajând hârnicia și aducându-i o ocrotire efectivă împotriva cametei.

Industria petrolului.

Dar este cu desăvârșire greu a aduce un Stat la mărire și înflorire numai cu agricultura ca temelie. Iată pentru dezvoltarea marilor izvoare de petrol ale României sunt de o importanță capitală, căci cel mai important și mai de valoare isvor mineral al României este petrolul. Zona de petrol se întinde dealungul Carpaților și la picioarele lor pe o lungime de 350 mile (2) și pe o lățime de 12 mile. Suprafața totală a câmpiilor petrolifere române este astfel calculată la 1.800.000 acre (1). După exploatările de până astăzi se socotește că un acru de teren petrolifer a produs aproximativ 10.000 tone (englezești) de petrol. Presupunându-se după estimăția cea mai modestă, că întinderea terenurilor producătoare de petrol să fie numai de 600.000 acre, iar produsul unui acru să fie numai 6.500 tone, izvoarele de petrol ale României se urcă la nu mai puțin de patru miliarde de tone, cari pe un preț net de 12 shilingi (3) de tonă reprezintă o valoare de 2.400.000.000 livre sterling (4). În cursul celor de pe urmă patruzeci de ani, exploatarea de abia a atins 10 milioane de tone, astfel că bogățiile de petrol ale României se pot privi ca nemărginite.

Insemnătatea petrolului românesc.

Terenurile petrolifere românești se găsesc către regiunea Carpaților și sunt așa de bogate în cât produc 4 miliarde de tone de petrol brut pe an, ceea ce reprezintă pentru aceste terenuri o valoare de 50 de miliarde de franci.

În marina engleză se începe a se întrebuința petrolul în locul cărbunelui ca combustibil și e de notat că portul Constanța este situat în apropierea mai multor importante stațiuni engleze de cărbuni.

România singură printre toate celelalte țări a știut să

(1) O milă engleză = 1609,31 metri.

(2) Un acru englezesc = 40 ari și jumătate.

(3) Un shiling = 1,24 fr.

(4) O livră sterling = 25,22 fr.

reziste tutulor încercărilor de acaparare a lui «Standard Oil Company» și e de observat că guvernul românesc prin tratatul de curând încheiat cu Statele-Unite și-a rezervat o perfectă libertate de acțiune în ce privește industria și comerțul petrolului.

Alte chipuri de activitate.

Timpul nu-mi permite să menționez multe alte părți din viața României moderne — cum este însemnata dezvoltare a industriilor țărănești sub călăuzirea unor femei patriotice, hotărâte să facă ca minunatele cusături și olării naționale să nu dispară. Ași mai avea de vorbit asupra dezvoltării artistice și literare, asupra sistemului de spitale ale Statului care este poate unic; despre minunatele priveliști ale Carpaților, cari vor face odată din România locul de petrecere al Europei; despre stațiunile balneare dătătoare de sănătate; despre vânătorile de urși și de mistreți în codrii nemărginiți; despre orașele cele mari și despre activitatea orașenească: toate aceste sunt lucruri cari trebuiesc văzute. Dar toate aceste amănunțimi, chiar acele părți din viața națională despre care am vorbit mai pe larg, nu sunt decât manifestațiuni ale activității spiritului național român, hotărîrea patriotică a unui popor întreg de a săvârși propria lui salvare și uitându-se înapoi spre marele lor trecut, să ajungă la un viitor și mai mare. Privirile Românilor sunt întoarse spre marile lor idealuri și ei, împreună cu Ion Brătianu, cred că «locul lor este însemnat între națiile cari alcătuiesc republica Europei. Lor le incumbă să-l cucerească». România va arăta lumii că totul nu se reduce la o chestie de suprafață, și că ea va fi totdeauna un mare factor moral, o putere de progres ce nu poate fi nici odată trecută cu vederea.

Politica externă a României.

Politica românească, în afară de câteva rari ocazii, nu s'a schimbat; ea a fost în totdeauna cu totul pacifică, consacrandu-se dezvoltării tutulor forțelor națiunii, progresului sub toate formele, și a veghiat mai ales ca progresul să se realizeze respectând tratatele internaționale și fără a vătăma pe vecinii săi.

Care a fost și trebuie să fie rolul României în Macedonia? Mai întâiu ea trebuie să convingă pe Europa că printre Bulgari, Greci și Albanezi există în această provincie otomană o populațiune de sânge român, frate după origine, doritoare de a se dezvoltă după geniul rasei sale, credincioasă limbei și tradițiunilor sale. Pe lângă aceasta, acești Români sunt un element de ordine, muncitori și pașnici, și sunt cei mai credincioși supuși ai sultanului.

România nu urmărește o politică de aventuri; ea nu se

lasă a fi târîtă în întreprinderi nebunești, însă în acelaș timp ea urmărește cu interes evenimentele care se desfășoară pe granița sa meridională. Ea conservă o perfectă libertate de acțiune; ea este pregătită pentru ori ce întâmplare; ea așteaptă evenimentele.

Evident, în caz de revedere a tratatului de Berlin, România își va exprima punctul ei de vedere și opiniile sale, cari vor fi ascultate cu atențiune, din cauza sacrificiilor ce regatul și-a impus și din cauza devotamentului ei pentru interesele pacifice ale Europei.

Dacă s'ar ridică din nou cestiunea Dunării, România ar fi perfect justificată de a ridică vocea, de oarece ea s'a arătat capabilă de a supraveghia Dunărea de Jos și de a lucra împreună cu marile Puteri în comisiunea europeană a Dunării.

Dacă o conferință europeană are loc, reprezentanții României vor avea într'însa un loc important. Dacă puterile semnatare ale tratatului de Berlin vor fi convocate singure, atunci opiniunea României va avea o valoare tot așa de mare dacă nu mai mare, decât a oricărei alte țări.

Fiul recunoscător.

Un flăcău, fiul unor părinți săraci, slujia într'alt sat la un țaran.

Intr'o zi după amiazi flăcăul eră pe câmp și ară. De-odată veni un om din satul în care locuiau părinții lui, și-i zise: «Știi că părinților tăi le-a murit vaca?» Sluga tresări și ochii i-se umplură de lacrimi, căci se gândia la mahnirea părinților săi.

După ce-a ajuns acasă și a dat boilor de mâncare, intră în odaie la stăpânul său. El îi povesti nenorocirea părinților săi și zise: «Dă-mi una din vacile dumitale. Cu bani nu pot să ți-o plătesc; dar îți voi sluji pentru ea un an întreg». Stăpânul se învoi și-i dete o vacă bună.

Chiar în noaptea aceea vrednicul fiu duse vaca și-o așeză binișor în grajdul părinților săi, fără să le spună ceva. Dar mamă-sa, care ieși dimineață pe la grajd, a priceput numai-decât cine le adusese vaca.

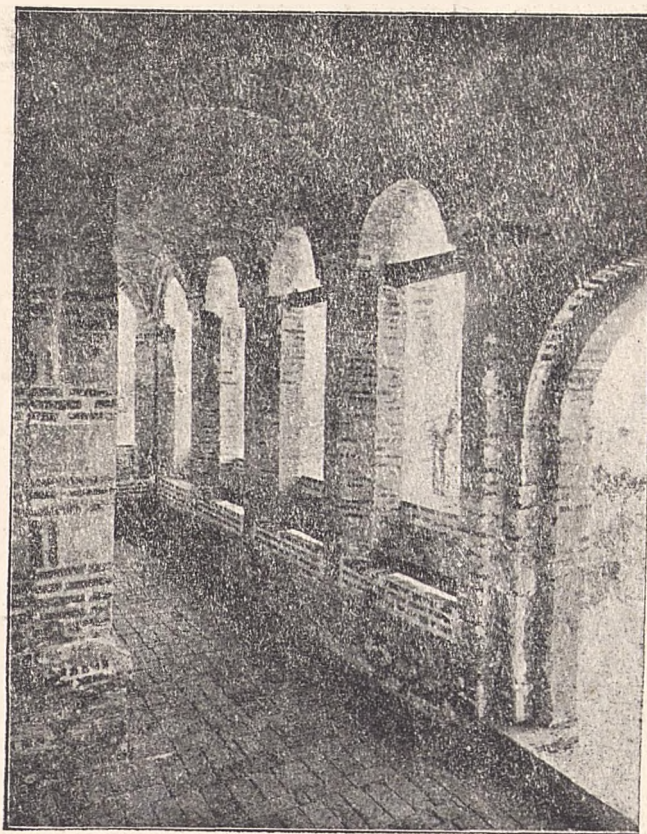
Părinții plânseră de bucurie și mulțumiră lui Dumnezeu, că le-a dat un fiu așa de bun.

(După Fr. Hofmann).

P. Dulfu.

Biserica din Bălteni.

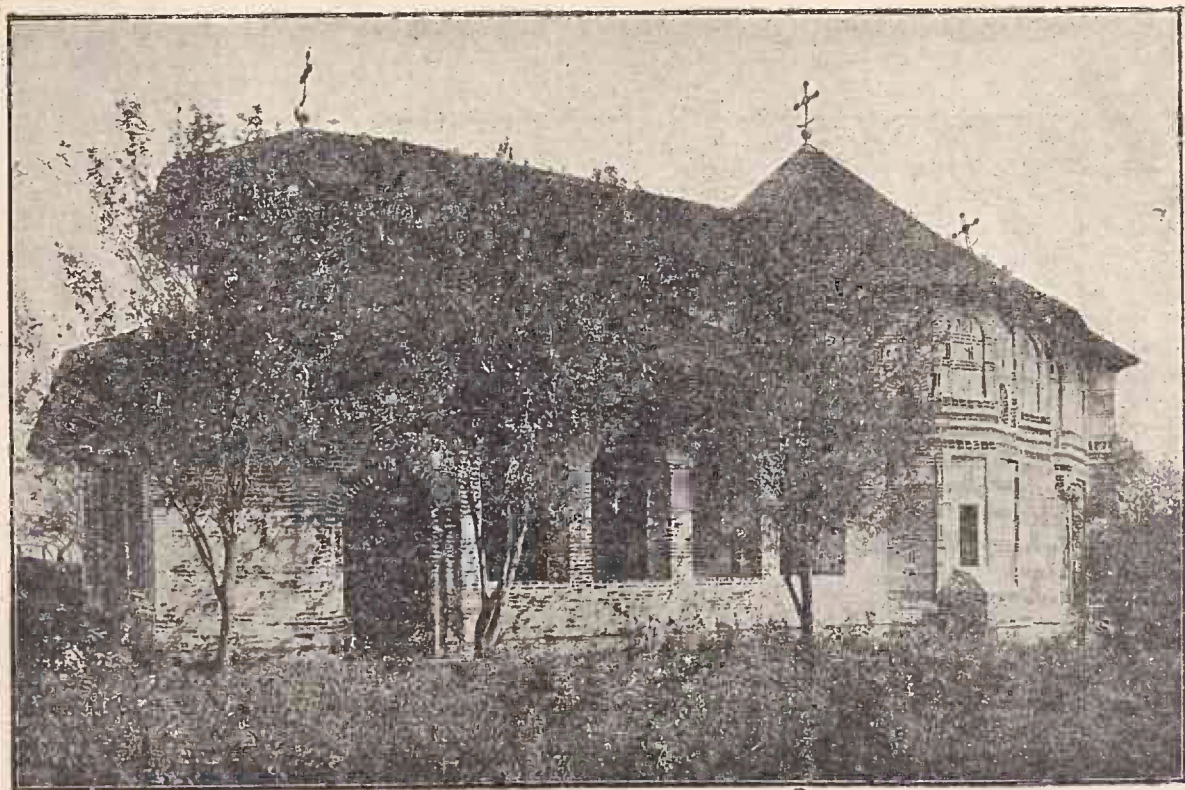
Satul Bălteni face parte din Domeniul Coroanei Cocioc, (jud. Ilfov). Aci se găsește o veche biserică întemeiată de maica Anghelina din neamul boerilor Cojești. Nu se știe sigur anul întemeierii, dar se poate spune cu siguranță că a fost cu vreo câteva zeci de ani înaintea domniei lui Mihaiu Viteazul.

Biserica din Bălteni.

(Vederea pridvorului lateral).

Prăpădită de Tătari în anul 1602, a rămas în ruină, odată cu risipirea satului, până la 1618, când moșia fu cumpărată de Dumitrașcu Armașul. Atunci socrul său, marele Vornic Hrizea, ridică din nou biserica în anul 1626, întemeiă o mănăstire și o

Biserica din Bălteni.
(Vedere laterală).

înzestră până în zilele din urmă ale vieții sale cu sate, cu pământuri, cu vii, cu mori, cu țigani, cu vite.

Această mănăstire a trăit până în anul 1864, când s'au secularizat averile mănăstirești. Atunci a rămas ca biserică de mir pe seama sătenilor din Bălteni. După ce moșia a trecut sub conducerea Administrației Domeniului Coroanei, clădirea a fost restaurată cu multă îngrijire și cu respect pentru vechia arhitectură.

„Nimic din ce mai avem dintre vechile clădiri bisericesti — zice d. N. Iorga, — nu se poate asemăna ca dânsa. Intăiu e neobișnuit coperișul, care se înmlădie după liniile zidirii în țesătura ei strânsă, de trainică șindrilă mărunțică, înjghebată ca o zale... Apoi alcătuirea çniar a planului e cu totul originală. Dacă ai da în lături toate adăoșagurile de scânduri cari cuprind clopotele sau duc la ele, ai aveà o frumoasă fațadă de cărămizi aparente prinse în ciment tare, gălbui. Un pridvor cu 4 arcuri se deschide în față... El urmează în șiruri de arcade la dreapta și la stânga, cuprinzând între cei patru stâlpi groși din fiecare parte o biserică foarte mică... ”

„Innăuntru biserică îngustă și luminoasă n'are zugrăveli, ștraturi de var le-zu acoperit sau nimicît cu totul“.

Cum se vede, este un monument istoric foarte prețios și de aceea am luat din „Buletinul comisiunii monumentelor istorice“ No. 3, notițele ce preced precum și ilustrațiile, cari înfățișează a vedere a bisericii și o parte a pridvorului lateral.

R.

De pe Domeniile Coroanei.

Zilele trecute d-l Ion Kalinderu a fost la Domeniul Coroanei Bușteni din Județul Prahova.

D-sa a vizitat ca totdeauna și biserică Domnească, presbiterul, școala, atelierul școlar și societatea economică-culturală Gh. Lazăr din localitate, interesându-se de starea lor.

La presbiter s'a întreținut cu Părinte'e Paroh despre simțul religios al sătenilor, iar la școală a asistat la cursurile din toate trei diviziunile. A pus întrebări elevilor și i-a îndemnat să frecventeze regulat școala, s'o iubească din toată inima, căci ea are chemarea să le lumineze mintea, să le dea învățătură, care ușurează munca și ajută omului să propășească. În urmă le-a distribuit diferite cărțicele din bibliotecă populară a Domeniului Coroanei, dând și d-lor Invățătoare câte o gratificație.

La societatea economică, culturală a rămas de asemenea foarte mulțumit, căci deși sunt numai 4 ani de când a luat organizația actuală, această banca dispune acum de un capital de peste 100.000 lei, din care se împrumută sătenii pentru cumpărări de vite, pentru construcții de case etc.

Cum s'a născocit focul.

ai toți oamenii, fie ori cât de selbateci, tot cunosc focul și se folosesc de el. Sunt înse unii, cari, înțeleg bunătatea focului, le place; dacă fulgerul sau altă întâmplare aprinde vre-un copac, știu ce să facă spre a nu-l mai lăsa să se piarză. Pun deci pe el lemne mereu, învălesc bine cărbunii ca să nu se stingă; dar, dacă se întâmplă această nenorocire, nu mai pot să-l aprinză prin vre-un chip ceva.

Multă vreme va fi fost așa la toate popoarele și de atunci s'a păstrat obiceiul de-a păzi cu sfințenie jaratec să nu se stingă. Așa eră nu de mult la țeranii noștri și tot așa eră la Roma, unde vestalele aveau îndatorirea de a păzi focul sfânt în capiștea Vestei. Pedeapsa vestalei, de rând la priveghiul focului, dacă îl lăsa să se stingă, eră moartea. La alte popoare, e obiceiul că țin foc viu în trestii groase, în care arde foarte încet; La Huțului din munții Bucovinei și la Armânii din Pind, păstorii fac un foc primăvara într'o rădăcină groasă de copac și-l țin nestins până toamna.

Cum a ajuns, înse oamenii străvechi a putea face foc după voie ?

Istoria nu ne spune nimic, de oarece, descoperirea aceasta e foarte veche. Putem înse să ne facem o idee, cercetând cum îl aprind astăzi oamenii cei mai remași în urmă.

Sunt trei, mijloacele cele mai vechi de a ațîța foc:

Întăiu, prin frecarea a două lemne. Unii bagă o vergea într'o gaură și freacă până se înfierbântă praful și se aprinde. Alții freacă parc'ar vol să fierăstrăească o bucată de lemn cu alta. Alții freacă, purtând un lemn pe fața altuia, parc'ar voi să sape în el dări sau brazde. Așa fac Eschimoșii, Indienii piei-roșe din cele două Americi, Japonezii, locuitorii Madagascarului, Birmanii, Malezii, Australianii, locuitorii din Indiile resăritene și din Polinezia. Nu le trebuie mai mult de jumătate de minut și focul e gata.

Al doilea chip e cu amnarul. Se află la unii Eschimoși, la Aleutieni și la Fuegieni. Intrebuințau în loc de fier, pirită, adică fier unit cu pucioasă. Se pare că și oamenii cei mai vechi din Europa întrebuințau, de asemenea, amnar: cremene și pirită.

În sfârșit, la Dayacii din Borneo și la Birmani, aflăm un fel de amnar cu aer, dar această uneltă nu pare a fi veche de tot.

Prin urmare, mijlocul cel mai răspândit și, de bună seamă, și cel mai vechiu, e ațîțarea focului prin frecare a două lemne.

Cum a ajuns omul la ideea de-a face foc frecând lemne? De bună seamă a văzut că lemnele frecate între ele se înfierbântă și chiar se înnegresc. N'a fost mare lucru să-și fi pus unul în

zap că, dacă ar frecă tare și mult, s'ar și aprinde. De altfel li ȳa putut întâmplă să vază aprinzându-se crengi uscate, în vreme de furtună, când se frecau în de ele.

Odată cu această descoperire, omul a scăpat de nevoea de-a păstră focul aprins din întâmplare căci îl putea aprinde după voie ori când și ori unde, numai să fi avut la îndemână lemn uscat.

La Greci eră basmul cu Prometeu, care a furat focul din cer și l-a dat oamenilor. Ca pedeapsă, tatăl zeilor, Zeus, a pus de l-au legat cu lanțuri de aramă pe un munte, iar un vultur îi sfâșia mereu măruntaele cari creșteau la loc.

În acest basm, poate trebuie să vedem păstrată amintirea că focul cel mai vechiu, pe care îl cunoșteau oamenii și îl întrebuințau, a fost cel datorit fulgerului. Prometeu ar fi un strămoș care, cel dintâiu, a născocit un chip de-a ațită foc prin dibăcia omului, fără a-l aștepta pe cel din cer.

Focul a dat omului așa de mare stăpânire asupra Firei, atâta de mult l-a înălțat deasupra animalelor, în cât de aceea basmul ne spune că zeii s'au supărat reu pe cel care i-a învățat să fie asemenea lui Zeus și să facă și ei foc.

Unii zic că omul care a găsit mijloc de-a face foc a făcut o descoperire mai greă și mai însemnată de cât cele mai mari descoperiri ale timpurilor nouă.

Cum foarte bine zice H. Varigny în „Le Temps“, vorbind de această idee a unora, descoperirea a fost foarte însemnată, dar nu așa de grea, căci s'a făcut pe nesimțite și băgând seamă la ce se petrecea în natură.

Trifoiul și pometele.

Un cetitor al nostru, care ne împărtășește că e agronom, ne spune că ar fi greșit d-na Sofia Nădejde, indemnând să se semene trifoiu printre pomi.

Nu tăgăduim că trifoiul semănat între pomi, nu va fi cine știe ce strașnic; dar nici n'a fost vorba de chipul cum trebuie semănat trifoiul, cultivat anume ca nutreț, ci numai a spus că semănându-l în pomet, vom aveă pe lângă flori pentru albine și ceva nutreț, așa ca să nu se piarză locul sau să crească pe el numai buruene sau iarbă obicinuită.

Dacă, înse, d-sa vrea să spuie că trifoiul nici n'ar crește între pomi, îi vom observă că'n pomete crește și iarbă și trifoiu în voea cea bună, deși n'o fi tocmai așa de îmbielșugat ca'ntr'un ogor deosebit și, deși pe lângă rădăcinele copacilor o lipsi chiar cu totul.

PORUMBIEII.

Porumbieii alcătuiesc adevărata trecere dela *gallinacee* la *păsărele*: ei fac parte în adevăr și din unele și din altele. Pe când porumbieii se apropie de *gallinacee* prin felul ciocului, al sternului și al gușei, ei se apropie de *păsărele* prin *formele lor elegante, firea lor liniștită și prin totalitatea obiceiurilor.*

Ca și păsărelele, porumbieii trăesc părechi. Bărbatul și femele lucrează împreună la construirea cuibului și împărtășesc grijile *clocitului și creșterii puilor.*

Cap de porumbiel.

Porumbieii se nasc obișnuit în număr de *doi*, din care, fapt foarte curios, e mai des un *bărbat și o femelă*. Ei nu părăsesc cuibul decât atunci, când au căpătat destulă *putere* spre a *sbura cu propriile lor aripi*. În *primele zile* ale existenței lor, puii de porumbei nu primesc hrană decât un fel de *cocă*, pe care le-o fac și le-o dau părinții în cioc.

Dar după câte-va zile, tatăl sau mama le vără în cioc alimentele ce au să le înghiță și ast-fel porumbieii cresc. Când s'au desvoltat în deajuns, se întrunesc cu cei mari și toți împreună se duc în cete mari în căutarea unei clime mai dulci sau a unei hrane mai îndestulătoare. *Plecarea* se face obișnuit *primăvara*.

Ceea ce se deosebește pe porumbieii de adevăratele *gallinacee*, este faptul că ei au *degetul cel mare* așezat la nivelul celorlalte degete și că prin urmare porumbieii pot să se agațe pe arbori, sau mai bine să cuprindă între degetele dela picioare ramurile subțiri ale arborilor. Mai toți porumbieii își petrec viața pe arbori.

Hrana lor se compune din *grăunțe, boabe și fructe* și uneori din *insecte* și chiar din *melcușori* mici. Carnea lor, în genere bună, capătă la unele specii un gust deosebit. Astfel porumbieii intră în mare parte în alimentația publică, fie ca animale domestice, fie ca vânat. Porumbieii sunt vânați mai cu seamă în timpul trecerii lor. De și sborul lor este sgomotos și prezintă chiar o aparență de greutate, este însă ușor și foarte susținut, până la gradul în cât se văd porumbieii săvârșind în câte-va ore călătorii de o lungime surprizătoare.

* * *

Oamenii de știință deosebesc cinci familii de porumbiei; noi vom vorbi aici numai despre cele mai însemnate.

Familia Colombigallinelor. Din această familie fac parte un număr de păsări, care având în deobște formele porumbieilor, conservă încă obiceiurile gallinaceelor: de acolo le-a venit numele de *Colombi-galine*. Păsările acestea trăesc toată vremea pe pământ, acolo își fac cuibul și nu se așează pe arbori decât pentru noapte sau ca să se apere de o primejdie oare-care. Ele aleargă foarte bine, dar sbeară foarte rău și obișnuit le place să șează într'un loc.

Această familie cuprinde un foarte mare număr de specii, răspândite în *America centrală și meridională*, în insulele *oceanului Indian* și într'o mare parte a Africei.

Goura moțată.

Limitele restrânse ale revistei nu ne permit a examina toate speciile, voiu cită numai pe cea mai însemnată specie și anume pe *Goura moțată* foarte cunoscută în *Noua Guinee* și în insulele Moluca.

Ea este aproape cât un' curcan de mare și e foarte căutată pentru calitatea cărnei sale.

Locuitorii din insula Java o cresc prin curțile lor.

(Va urmă).

A. Vântul.
Profesor.

Mulgerea bine chibzuită.

Când vacile sau bivolițele se mulg în grajd, se va îngriji a fi mare curățenie în grajd și aerul din el primenit. În timpul mulgerii nu li se va da hrană, orânduindu-se lucrurile ast-fel ca tainul să-l ia după mulgere.

Laptele îndată ce este muls, se va scoate afară din grajd, pentru a nu căpătă vreun miros urît.

Mulgerea trebuie să se facă ast-fel: omul ce mulge apucă țâța dela rădăcină, între degetul arătător și degetul cel mare, strângând'o; închide și strânge apoi treptat celelalte trei degete începând cu mijlociul; după aceea se slăbește strângerea, și se urmează apoi din nou după cum s'a zis.

Mulgerea se va începe cu țâțele din dreapta, apoi cu cele din stânga, urmându-se astfel până ce nu mai curge lapte din ele. Se prinde apoi între mâini sferturile din dreapta apăsând pe ele și scoborând în acelaș timp mâinele spre țâțe. Se face dar pe uger un fel de tras de sus în jos; aceiași treabă se face și asupra părții stângi a ugerului. După aceea se apucă cu fiecare mână țâțele din dreapta și se împinge în sus, lăsându-se apoi de odată și repede slobode, repetându-se această mișcare de trei ori și așa se imitează zbatăele vițelului pe care le face cu botul când sugă.

După ce mulgem laptele din aceste țâțe, se urmează la fel cu țâțele din partea stângă.

Laptele încetând, întindem mâinile și strângem între ele jumătatea din înainte a ugerului lăsându-le către țâțe. Se face această mișcare de tragere de trei ori, după care săltăm țâțele în uger, sbatem, apoi se mulge laptele ce s'a mai adunat în ele.

Se practică la fel asupra ugerului și țâțelor din dărăt.

Se repetă apoi încă odată această lucrare asupra fiecărei jumătăți a ugerului.

Pentru a termină mulsul, se mai apucă țâțele

din dreapta și se împing în sus, scoțându-se laptele din ele după fiecare zbatere, tot așa urmându-se și cu țâțele din stânga.

Apoi se mai trage deosebit fiecare sfert al ugerului, storcându-se laptele din țâțele lor.

Mulgerea cu chibzuială.

Oamenii cu carte și crescători de animale din alte țări, au dovedit că mulgerea făcută în chipul oum s'a arătat, este folositoare atât vitei cât proprietarului ei: Vita nu rămâne în uger cu lapte vechiu care să o supere: iar gospodarul profită de tot laptele ei și de toate părțile lui bune, laptele fiind mai gras, mai gustos.

Irimia Popescu
Medic veterinar

Scrisori către redacție.

Domnilor Redactori,

De câțva timp sunt din nou abonată la Revista «Albina», însă m'am convins pe deplin de foloasele ce ne aduce, atât nouă învățătoarelor, cât și sâtenilor, cetind-o. N'am decât a mulțumi din adâncul inimei inițiatorilor neprețuitei reviste «Albina», urându-i cale nesfârșită în munca ce-și pune pentru înflorirea și proșăirea neamului românesc.

Maria Dumitrescu
Inv. dirig., Ergherița-Mehedinți.

Din ziare și reviste.

Isprava unui nebun.

Intr'o cameră de la spitalul francez din Constantinopol, murind un bolnav, infirmierii îl lăsară un minut singur și alergară să cheme pe preotul spitalului. In acest moment intră în acea cameră un nebun, care se găsiă — nu se știe cum — pe acolo. Cu mare iuteală nebunul ridică mortul din pat, îl așează (în picioare) într'un dulap cu medicamente, închide ușile dulapului, apoi se culcă dânsul în patul unde se afla mortul. Preotul, veni curând, se apropie de patul mortului și începe rugăciunile. I se părea însă preotului că mortul nu zace absolut nemișcat; el continua totuși rugăciunea, deși cu destulă spaimă. Deodată observă că mortul se uită la el, clipind din ochi, preotul scoase un țipăt și cade leșinat din cauza spaimei. Infirmierii aleargă repede la dulapul cu medicamente să scoată ceva pentru a readuce pe preot în simțiri, dar adevăratul mort, care nu eră reținut de cât de ușă dulapului, căzû pe fața infirmierilor. Ingroziți, bieții infirmieri începură a țipă și a alerga prin coridoare. Țipetele lor înspăimântară pe falsul mort. Acesta sare din pat și țipând cași infirmierii, începû să alerge după dânsii. Cu mare greutate infirmierii au putut fi liniștiți și preotul readus în simțiri.

(«Profilaxia»).

Tigrul și broasca.

Un tigru întâlnește într'o zi o broască și voi s'o mănânce, fiindcă în vieța lui nu mâncase broaște și credea că trebuie să fie foarte gustoasă. Broasca ghici gândul tigrului și zise:

— Nu știi că eu pot să sar mai tare de cât tine... Vrei să ne rămășim?

Tigrul întrebă:

— Cum dracu poți să sări tu mai tare ca mine?

— Ce-ți pasă? — răspunse broasca. Ia să'ncercam.

Ajunseră la un pârâu lat. Tigrul zise către broască.

— Ia sări, să văd de spui adevărul, ori minți.

Tigrul se învoi, dar în clipa când dete să sară, broasca se acăță de coada lui așa de tare că nu căzû în timpul săriturii.

Când ajunseră pe celalt țârm, broasca se desfăcû încet de coada tigrului și căzû în iarbă. Când o văzû, tigrul se minună nespun de mult și o întrebă: — «Ce dracu mănânci tu de ai o forță așa de mare?» — «Tigri!» — strigă broasca, deschizându-și larg gura. Tigrul, speriat grozav, își vâră coada între picioare și o luă repede la fugă.

(«Deșteptarea»).

Pagina glumeață.

O nevasta își urmărește bărbatul din cârciumă în cârciumă. În sfârșit izbutește să-l surprinză cu paharul dinainte pe jumătate gol.

— Nu-ți e rușine, ticălosule, — îi strigă cu asprime, — să te imbeți așa în toate zilele?...

— Dacă beau așa, — zise bărbatul, — fac ca să uit...

— Să uiți ce?

— Pe nevastă-mea!

Servitorul. — Azi, cocoane, se împlinesc dou-zeci și cinci de ani de când am intrat în serviciul răposatului d-tale tată.

Stăpânul. — Păcat că nu mai trăește, pentrucă, desigur, astăzi ți-ar fi dat un dar frumos.

Unchiul. — Acum, Scarlate, să facem o listă a datoriilor tale.

Scarlat. — O clipă, unchiule, dă-mi voce mai întâiu să-ți umplu călimara.

La examen. Examinatorul către o domnișoară.

— Ce s'au făcut urmașii lui Alexandru cel Mare?

Domnișoara, după o matură gândire:

— Trebuie să fi murit.

C r o n i c a.

Deschiderea parlamentului.

În ziua de 15 Noemvrie, în conformitate cu Constituția, s'a deschis sesiunea Parlamentului român. Majestățile Lor sosise din ajun din Sinaia pentru a-și lua reședința în București și M. S. Regele a deschis în persoană actuala sesiune.

După ce s'a săvârșit un serviciu divin la Mitropolie, senatorii și deputații s'au adunat în sala Senatului. De obicei se adunau în sala Camerei, dar acum s'a construit un palat nou pentru adunare și nu este gata pe deplin.

La ora 12 M. S. Regele intră în sala Senatului, unde și multă lume, afară de reprezentanții națiunii, se adunase. E primit cu

Cortegiul Regal ducându-se la Senat.

mari manifestări de bucurie. Toți erau mulțumiți că vedeau pe iubitul nostru Suveran, sănătos și voinic ca altă dată.

Suindu-se la tribună, înconjurat de miniștri, M. S. dă citire următorului mesagiu :

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Simțesc o vie bucurie că pot veni Eu însu-Mi în mijlocul Domniilor voastre spre a vă aduce călduroasele Mele salutări.

În împrejurările grele prin care trec toate Statele, relațiunile internaționale ale României sunt normale. Am veghiat toți cu cea mai mare băgare de seamă ca interesele Regatului să nu fie atinse. De astădată, ca și în trecut, ținta politicii noastre este îndreptată spre menținerea păcii generale. Această atitudine a fost cu deosebire apreciată de Europa întreagă.

*Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,*

Eri s'au împlinit treizeci de ani, de când în capul armatei, am pus piciorul pe pământul Dobrogei, recâștigată prin sângele vitejilor noștri ostași căzuți în războiul independenței. De atunci această parte a României a luat un avânt puternic. Prin conștiința națională reînviată, prin lucrările mărețe și roditoare cu cari Regatul necontenit a înzestrat-o, ea este astăzi deapururea unită cu patria mamă, prin simțiminte de dragoste și de recunoștință. A sosit dar momentul să întindem asupra județelor Constanța și Tulcea regimul nostru constituțional.

Pășim înainte cu încredere în aplicarea legilor agrare. Guvernul Meu va pune dar toată îngrijirea ca realizarea acestei mari reforme economice și sociale să fie pe deplin asigurată și va propune în acest scop măsurile pe cari experiența le va fi arătat necesare.

Spre a desăvârși reorganizarea administrativă și spre a da o viață nouă organelor administrațiunei locale, se impune schimbarea legii Consiliilor județene. Întrunirea într'un colegiu unic al alegătorilor acestor Consilii va constitui un mijloc practic de educațiune cetățenească.

Pentru asigurarea sănătății publice, atât de strâns legată de dezvoltarea noastră națională, se va supune dezbaterilor Domniilor-voastre modificarea legii sanitare, ca urmare a măsurilor votate în sesiune trecută.

Situațiunea finanțelor Statului se menține prosperă și solidă, deși două recolte succesive slabe au încercat țara.

Ministrul Finanțelor va propune diferite legi privitoare la îmbunătățirea ramurilor de administrațiune dependente de acest departament, precum și unele măsuri financiare de ordin economic.

Ministrul Justiției va înainta deliberărilor Domniilor-voastre o lege pentru numirile și înaintările în funcțiunile judecătorești, cari, împreună cu întinderea inamovibilității la toți magistrații,

va ridică și va întări încă mai mult încrederea în justiție și prestigiul ei.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor a pregătit un proiect de lege privitor la modificarea codului silvic pentru o mai bună îngrijire a pădurilor, regulamentându-se totdeodată vânzarea pădurilor stăpânite în indiviziune de moșneni. Veți fi chemați asemenea a discuta proiectul de lege, prevăzut în manifestul din 12 Martie 1907, pentru arendarea la asociațiunile țărănești a moșiilor Statului și ale așezămintelor de binefacere și de cultură.

Ministrul Industriei și al Comerțului, pe lângă noua organizare a acestui departament, va prezenta legi privitoare la: Incurajarea industriei naționale, la modificarea legii pentru consolidarea dreptului de a exploata petrolul pe proprietățile particulare, și o lege care să prevadă un regim mai prielnic pentru exploatarea stațiunilor balneare ale Statului.

Armata nu încetează a fi înconjurată de dragostea și de îngrijirea noastră a tuturor. În urma concentrărilor de toamnă și mai cu seamă a încercării de mobilizare făcută cu o întreagă divizie, s'a putut constata că oștirea noastră se dezvoltă neîncetat, spre marea noastră mulțumire. Se simte însă trebuința ca unele din legile militare să fie puse în acord cu legea de organizare și ca toate nevoile armatei să fie satisfăcute pentru a spori și întări puterea noastră militară.

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputați,

Sunt convins că în această sesiune lucrările Domniilor-voastre vor fi tot atât de roditoare ca ale trecutei sesiuni, și că veți desfășura aceeași râvnă de a pași înainte pe calea progresului și de a păstra și ridica neîncetat situațiunea ce am căpătat între State prin o muncă încordată și neobosită.

Dumnezeu să binecânteze lucrările Domniilor-voastre.

Sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare este deschisă.

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri și Ministru al Afacerilor Străine,
D. A. Sturdza.

Ministrul Cultelor și Instrucțiunii, *Spiru C. Haret.*

Ministrul de Interne, *Ioan I. C. Brătianu.*

Ministrul Industriei și Comerțului, *Al. G. Djuvara.*

Ministrul Finanțelor, *E. Costinescu.*

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, *Anton Carp.*

Ministrul Justiției, *Toma Stelian.*

Ministrul Lucrărilor Publice, *V. G. Morțun.*

Ministrul Războiului, *General Al. Averescu.*

Serbarea reunirii Dobrogei cu România.

În ziua de 14 Noemvrie s'au împlinit 30 de ani de când Dobrogea a trecut din nou sub stăpânirea țării românești, cum fusese în veacuri trecute.

Serbări mari s'au dat în Tulcea și în alte orașe dobrogene. Multă lume, s'a adunat. S'au ținut cuvântări în cari s'au arătat însemnătatea

zilei. Ni se comunică din Tulcea că o frumoasă sărbătoare s'a ținut în sala Aiazian. Acolo a vorbit d-l Timuș, directorul liceului, d-l Secașanu, profe-

Monumentul comemorativ al reunirii Dobrogei (Tulcea).

sor; elevii au declamat poezii patriotice și au cântat cântece naționale. Locuitorii și elevii s'au dus la monumentul reunirii Dobrogei și au depus coroane.

Starea timpului și a semănătorilor.

Nemțu — De la 18 Noemvrie timpul a fost frumos cu mare ger în primele zile, iar în celelalte zile cu moină, începând a se topi zăpada.

Din cauza secetei din vara trecută, locuitorii au puțin porumb pentru hrană și puțin nutreț pentru vitele lor, neputând să le ajungă până în primă-vara viitoare.

Bacău. — A fost frig cu zăpadă și ploaie. Semănăturile de toamnă se prezintă bine. Culesul porumbului, scosul din pământ al cartofilor și sfelelor nu s'a terminat.

Constanța. — Starea semănăturilor se menține bine cu tot gerul ce a fost în cursul săptămânei trecute. Locuitorii se ocupă parte cu lucrul șoselelor, iar parte cu îngrijitul gospodăriei.

Timpul bun însă foarte geros.

În noaptea de 1 — 2 c. a căzut puțină zăpadă. A căzut ploaie. Semănăturile s'au îndreptat, nemai putându-se face arături, fiind pământul

nghețat. Cele făcute de timpuriu sunt răsărite și se prezintă bine. Culesul porumbului încă mai continuă în unele localități, din cauza începerii prea târziu. Dijmuitul urmează în liniște, fără nici o dificultate.

Islazurile pentru pășunatul vitelor sunt bune și acum încă se hrănesc la câmp; nutreț va fi suficient. Din cauza gerului prea aspru mai toate viile nu s'au putut îngropa până acum.

Fălciu — Semănăturile de toamnă se mențin bine. Porumbul se culege cu mare activitate, mai fiind încă mult de cules. Dela 2 — 6 timpul a fost senin și ger, dela 7 — 9 senin, ziua mai cald și noaptea ger.

Putna. — Timpul a fost foarte rece ziua, iar nopțile cu îngheț. Din această cauză, se mai fac puține arături și acestea cu anevoință. Porumburile, prea puține mai sunt de cules și de dijmuit. Din pricina înghețului de timpuriu, multe din vii au rămas neîngropate. De asemenea, în câteva localități mari agricultorii n'au putut termina scosul sfeclilor de zahăr.

Roman. — Porumbul în cea mai mare parte s'a strâns de pe câmp A mai rămas puțin de cules la arendași, din cauza înghețului și a timpului nefavorbit. Starea lui e mediocră și în unele localități bună. Sfecele pentru zahăr continuă a se transporta la fabrica de zahăr; mare parte stau în pământ și nu se pot estrage din cauză că timpul e nefavorabil și pământul înghețat. Recolta în general este mediocră și numai în câte-va localități este bună.

Grâul de toamnă și rapița au răsărit și sunt frumoase, fiind parte din ele acoperite cu zăpadă. Timpul a fost variabil. De trei zile e moișă, pământul se desghiață.

La 8 c. a căzut zăpadă, care se topește.

Meetinguri naționale.

În Târgoviște și în Pitești s'au ținut Duminică 16 Noemvrie mari adunări de popor în cari s'a vorbit despre împrejurările din țările vecine, despre interesele țării noastre în aceste împrejurări și despre starea fraților noștri din regatul Ungariei.

Românii din Ungaria și votul plural.

Frații noștri din Ungaria urmează a-și arăta nemulțumirea față cu proiectul de lege al votului plural. Ei țin adunări, în diferite orașe și se sfătuiesc ce este de făcut. Cei din Arad au trimis împăratului Austriei următoarea telegramă:

Românii din comitatul Aradului, adunați azi la Arad în adunare populară, protestează în contra proiectului legii electorale prezentat dietei prin ministrul conte Andrassy și acest protest al lor îl aduc la cunoștința Majestății Voastre.

Ei plănuiesc să ție o mare întrunire națională cu delegați din toate ținuturile.

Până atunci deputații români din camera din Buda-Pesta ridică însă glasul pentru a arăta nemulțumirile poporului. Astfel a vorbit d-l dr. Lucaci, care a declarat că proiectul legii electorale «lucrează contra naționalităților».

Asemenea d-l Coriolan Brediceanu a zis într'o altă ședință:

Noi luptăm pentru apărarea naționalității noastre. Dacă aceasta nu vă convine, între noi nu va fi nici odată înțelegere.

N'am cerut nici odată mila ungurească.

Voim o înțelegere cinstită bazată pe stima reciprocă.

Serbarea dela Liceul „Matei Basarab”.

Duminică 16 Noemvrie la orele 10, s'a serbat patronul liceului «Matei Basarab» din Capitală.

Cu această ocazie s'a sărbătorit și aniversarea înființării acestui liceu, care la 4 Noemvrie a. c., a împlinit 48 ani de existență.

La această serbare, pe lângă un public numeros, au asistat foștii profesori ai liceului, corpul profesoral, domnul D. A. Teodoru secre-

tar general al ministerului instrucțiunii, St. Sihleanu, inspector general al învățământului secundar și superior, C. Ionescu, directorul învățământului secundar, Spiridon Popescu, directorul învățământului primar, etc.

Serbarea s'a început printr'un serviciu religios, oficiat de P. S. S. Arhiereul Calist Bârlădeanu, la biserica Lucaci.

În sala de gimnastică a liceului, d-l D. Constantinescu, directorul liceului a ținut o frumoasă cuvântare, arătând însemnătatea zilei. D-sa își încheie cuvântarea prin cuvintele «Trăiască M. S. Regele, cel ce a vegheat neîncetat pentru bunul mers al stărei culturale a țării».

Orchestra compusă din elevii liceului și corul întonează «Imnul Regel».

D. profesor Bogdan Duică a ținut o interesantă cuvântare despre «Caracter».

D. D. A. Teodoru, secretar general al ministerului instrucțiunii, aduce mulțumiri d-lui Constantinescu pentru felul înțelept cum conduce liceul, și arată că școala are un mare rol întru desăvârșirea educației culturale și naționale.

Pe lângă cuvântări, orchestra și corul liceului, conduse de d-l Maestru Ghermănescu, au cântat de minune mai multe bucăți muzicale alese.

Serbarea s'a încheiat cu mărețul cor «Deșteaptă-te, Române!».

Lăptării cooperative în jurul Capitalei.

Cassa băncilor populare a delegat pe d-nii controlori N. Arghir și Petre Rădulescu să mijlocească pe lângă conducătorii băncilor populare ca să facă mai multe lăptării în jurul Capitalei. Membrii mai multor bănci au primit cu bucurie să se întovărășească pentru vânzarea laptelui, ouălelor și păsărilor.

În curând se vor cumpăra și mașinile și uneltele trebuitoare acestor lăptării.

Laptele și brânzeturile se vor desface în Capitală prin federala cooperativă din calea Victoriei No. 186 din București.

Mort din pricina beției.

Locuitorul D. D. Matei din com. Gornetu-Cuib, jud. Prahova s'a dus zilele trecute în com. Gura Vitiorei, unde a asistat la oficierea serviciului divin. Acolo, îmbătându-se, pe când se întorcea noaptea spre casă a rătăcit prin niște arături. Cum locurile erau desfundate de ploii, el nu a mai putut urmă drumul și a căzut pe câmp, încetând din viață.

Cadavrul i-a fost găsit de trecători.

Nenorocitul om și-a lăsat copiii muritori de foame.

Lipsă de nutreț în Moldova.

În unele județe din Moldova și mai ales în jud. Bacău se simte o mare lipsă de nutreț.

Locuitorii se văd nevoiți să-și vândă vitele, ne-având cu ce să le hrănească.

Din această cauză, kilogramul de carne se vinde cu 25 bani și chiar și mai ieftin.

Un dar însemnat.

Prințesa Elena Cuza, soția domnitorului Alex. Cuza, a dăruit spitalului din P.-Neamț suma de 10 mii lei, spre a i se aduce mai multe îmbunătățiri.

Suma a fost pusă la dispoziția medicului primar al spitalului.

Principesa a cerut ca în sala spitalului să se pună o tablă cu o inscripție purtând numele domnitorului Alexandru Ion Cuza.

Moartea prof. universitar Cantili.

La Ploești a încetat din viață d. Iorgu Cantili, senator al colegiului I de Prahova.

Defunctul a fost ministru de instrucțiune publică, sub guvernul I. Brătianu, dela 25 Noemvrie 1878—10 Iulie 1879.

A fost de asemenea profesor universitar.

Otrăvire cu leacuri băbești.

În loc de a cere sfatul medicilor, unii oameni se caută cu babele și cu vraci. De cele mai multe ori leacurile băbești sunt aducătoare de boală și mai grea, și chiar de moarte.

Așa s'a întâmplat cu sergentul de poliție Luca Pascu din Oltenița. Suferind de o boală urită, luă doftorii băbeștii.

Mai zilele trecute, i-a venit amețelă pe drum, a căzut jos și a încetat din viață. Vraciul St. Căldăraru, care i-a dat doftorii otrăvitoare, a fost prins și închis la poliție.

În chestia sfărâmării monumentului dela Blaj.

În camera ungară dela Budapasta, d-l deputat Iuliu Maniu a adresat ministrului de interne o interpelare în chestia sfărâmării pietrei din Câmpia Libertății dela Blaj, cerând să se ia măsuri pentru prinderea neglegiuților, cari au zdrobit Crucea lui Avram Iancu și Piatra Libertății.

Primirea ministrului nostru plenipotențiar dela Paris.

D-l Alex. Em. Lahovary, a fost numit ministru din partea țării noastre pe lângă guvernul republicii franceze.

D-sa, odată cu înfățișarea scrisorilor M. Sale Regelui, pentru numirea sa și noul post, a ținut președintelui Franței și o cuvântare. În aceasta arată că legăturile dintre România și sora sa mai mare, sunt din cele mai prietenești.

D-l Armand Fallières, președintele Franței a răspuns ministrului nostru, arătând că-l primește cu mulțumire ca urimis și ministru al României.

Președintele a mai arătat că este mișcat de simțimintele de dragoste pe care le arată Franței poporul român și regele și guvernul României. Franța ne păstrează aceleași simțiminte de prietenie și de dragoste.

Boala Regelui Serbiei.

Unele gazete străine aduc vestea că regele Petru al Serbiei este greu bolnav. Vestesc că zilele trecute ar fi avut un început de *dambă*, boală primejdioasă, mai în totdeauna. Din această pricină, regele vorbește cu multă greutate.

Ciocniri sângeroase la Praga.

În Austro-Ungaria, dușmănia între Austriaci și popoarele de alt neam, cum sunt Slavii, a ajuns la culme. După turburările dela Viena și dela Triest, se întâmplă acum altele și mai mari în orașul Praga.

Acolo se află mulți Cechi (slavi). Aceștia s'au adunat mulți și-au bătut la 16 Noemvrie pe studenții germani, pe profesorii lor. Cechii au spart prăvăliile germanilor, stricându-le marfa. Au aruncat jos steagurile austriace, în stigăte de Trăiască Serbia.

S'au adus 3 batalioane de soldați și 2000 de jandarmi, cari de-abia au liniștit orașul.

Pregătirile Turciei de războiu.

Dela Salonic, s'au expediat cantități uriașe de material de războiu: puști, tunuri, munițiuni, spre granița bulgară. Mai mult ca o mie de ofițeri

au primit ordinul să meargă la Adrianopol. Până acum sunt aproape o sută de mii de soldați la granița bulgară De asemenea la Scopia pornesc pe fiecare zi trupe, se transportă material de războiu. Toată lumea din Turcia e sigură că va fi războiu.

20.000 de greci contra alegerilor turcești.

La Constantinopol, o mulțime de mai bine de 20 mii greci, conduși de mitropolitul din Pera, s'a dus în fața sublimei Porți, unde eră adunat consiliul de miniștri.

Acesta a fost întrerupt pentru ca mareie vizir să poată primi o delegație a grecilor, care au cerut să nu se țină seamă de alegerile făcute și să se facă altele.

Ministrul agriculturii, a spus delegației că alegerile nu pot fi anulate pentru că Constituția nu admite aceasta. Din această cauză Grecii, departe de a se liniști, s'au retras foarte agitați.

Sunt temeri să nu se întâmple neorândueli mari.

Suveranii Suediei la Paris.

Regele și Regina Suediei au făcut o vizita Președintelui republicii Franceze.

Grozava nenorocire pe Marea Caspică.

Pe Marea Caspică în răsăritul Rusiei, nu departe de Astrakan, s'a întâmplat o nenorocire grozavă care a făcut sute de victime omenești. Trei sute de pescari, cari, cu tot timpul furtunos, au plecat pe mare la pescuit au fost surprinși de un groznic viscol, din cauza sloiurilor de gheață în mijlocul cărora au fost prinse bărcile și s'au înecat.

Consiliul comunal al orașului Astrakan, a hotărât să dea o sumă însemnată ca ajutor pentru familiile celor înecați.

Arderea unei mine.

În minele din Pittsburg, (Pensilvania) s'a întâmplat o explozie de gaz în puțul «Marianna». E de temut că toți lucrătorii, 275 la număr, cari se găseau în mină, au pierit, fiind-că în urma exploziunii a izbucnit un foc grozav în mină.

BIBLIOGRAFIE.

— A apărut No. 377 din «Biblioteca pentru toți» cuprinzând *Moara Părăsită*, roman de Suderman, traducere de *Haralamb G. Lecca*.

Prețul 30 Bani. A se cere catalogul complet al «Bibliotecei pentru toți» la Librăria editoare Leon Alcalay, București.

— Ministerul Agriculturii și al Domeniilor a scos de sub tipar:

Bibliografia economică română, Fascicula I-a, Ianuarie 1908.

Aceasta publicațiune cuprinde un repertoriu bibliografic al lucrărilor relative la științele sociale, economice și agricole, apărut în limba română (sau în limbi străine) în cărți, reviste și ziare românești.

Se găsește de vânzare la principale librării cu prețul de 50 bani fascicula. Abonamentul pe an costă 6 lei.

Autorii de opere economice și sociale, precum și de articole importante apărute în ziare și reviste, sunt rugați să binevoiască a trimite *Serviciului Statisticei Generale* din Ministerul Agriculturii un exemplar din publicațiunile lor, spre a figura în această bibliografie.

Cărți primite la Redacție.

Pr. V. Gh. Durac, Preotul și Biserica. Turnu-Severin. Tip. Luiza Cuț
1908. Broș. 19 × 13. Pagini 35 (fără indic. prețului).

LICITAȚIUNI

— În ziua de 11 Decembrie 1908 orele 10 de dimineață, se va ține licitațiune cu oferte închise, în localul prefecturii județului Buzău și la pepiniera Istrița din jud. Buzău, pentru vânzarea a 1800 decalitri tescovină de struguri și 150 decalitri borhot de mere aproximativ, dela pepiniera Istrița.

Această tescovină și borhot se pot vedea la pepiniera sus citată, în toate zilele de lucru dela orele 9—12 și dela 3—6.

— În ziua de 17 Decembrie 1908, orele 10 de dimineață, se va ține o a treia licitațiune cu oferte închise în localul Ministerului Domeniilor, Direcțiunea Agriculturii, pentru vânzarea unei cantități de 170 decalitri rachiu de tescovină dela depozitul Statului de vinuri din str. Luigi Cazavillan No. 9 din București.

Probele se pot vedea în toate zilele de lucru la sus numitul depozit, între orele 9—12 dimineața și 3—6 p. m.

— În ziua de 18 Decembrie 1908, orele 10 de dimineață, se va ține licitațiune publică, cu oferte închise, la prefectura Romani și Vaslui, precum și la Ministerul de Agricultură, Direcția Agriculturii, pentru vânzarea porumbului, recolta a. c., dela fermele model Laza și Studina aproximativ:

35 vagoane la ferma model Studina.

10 » » Laza.

Condițiunile de vânzare se pot vedea la Minister și la prefecturile respective.

— Când vrei să nu mai greșești, singur mustră-te pe tine.

(Iordache Goleacu).

„STEUA“

Societatea «*Steua*» are de scop : lucră pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalindern, *Membri al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Somanescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negroescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*: Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

Locotenent Purcaru D-tru (Calea Domnească, 100), 2 lei; D-tru Buchotizer (Târgoviște), 2 lei; Maior Kastrîș (Târgoviște), 2 lei; Căpitan Thomororeanu (Târgoviște), 2 lei; Locot. Vintilă (Târgoviște), 2 lei; Locot. Georgescu George (Târgoviște), 2 lei; Căpitan Basarabescu (Târgoviște), 2 lei; Pr. N. Ivănceanu (Bolovani, jud. Dâmbovița, 1 leu; Econom N. Popescu (Târgoviște), 5 lei; Pr. Petre Popescu (com. Țața, jud. Dâmbovița), 2 lei; Pr. M. Dumitrescu (com. Vulcana Pandeli, Dâmbovița), 2 lei; Pr. N. Diaconescu (com. Râsvad, Dâmbovița), 2 lei; Pr. I. D. Tomescu (com. Cobia, Dâmbovița), 2 lei; Pr. Iosif M. Voiculescu, (com. Căndești, Dâmbovița), 2 lei; Pr. Ec. Gr. Petrescu (Târgoviște), 3 lei; Pr. Ilie Aldescu (Târgoviște), 2 lei; Pr. S. C-tinescu (Pucioasa), 2 lei; Pr. V. Dumitrăchescu (Vulcana), 2 lei; Pr. H. Tomescu (Hulubești), 2 lei; Pr. Iosif Popescu (com. Gheboi Mănești), 5 lei; Pr. M. C-tinescu (com. Crovu), 5 lei; Pr. Ion M. Bănică (com. Crovu-Cobia), 2 lei; C. Alexandrescu (Craiova), 3 lei; I. C. Alexandrescu (București), 1 leu; Maria C. Alexandrescu (București), 1 leu; S. Mirescu (Vorvor), 1 leu; Gr. Chifulescu (Siliștea-Crucii), 1 leu; D. Stănescu (Moțaței), 1 leu; V. Delliu (Cetate No. 1), 1 leu; A. Mirescu (Sălcuța-Popșa), 1 leu; St. Nicolaescu (Risipiți-Dolj), 1 leu; I. Stănculescu (com. Comoșteni), 1 leu; Ioan Rădulescu (com. Risipiți), 1 leu; Florea M. Popa (Siliștea-Crucii), 1 leu; Gigore Deca (Afumați-Amzulești), 1 leu; Anghel C-tinescu (Gogoșiu), 1 leu; Șt. St. Tuțescu (Catanele-Dolj), 1 leu; Iosif Ianculescu (Cârcea-Dolj), 1 leu; I. Martin (com. Brabova), 1 leu; St. Simionescu (Galcea-Mică), 1 leu; Oprea I. Roiu, (Vlașca), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1908 este de 1796, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 6998 lei.

(Va urma în numărul viitor).

La Administrația Revistei se găsesc de vânzare următoarele programe și regulamente cu prețurile notate în dreptul lor:

Programa analitică pentru școlile urbane, lei 1,20.

Programa analitică pentru școlile rurale lei 1,20.

Programa analitică pentru școlile normale de învățatori și învățătoare: Lei 1,20.

Regulamentul pentru administrația interioară a șc. normale de învățatori și învățătoare: Lei 1,20.

Regulamentul pentru aplicarea legii asupra învățământului primar și normal primar: Lei 0,60.

Idem idem școalelor primare urbane . . . 0,60.

Idem idem școalelor primare rurale . . . 0,60.

Indrumări pentru institutori și învățatori private la modificările aduse programei . . . 0,50.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central:	la Londra
Lachlan MacIntosh Rate,	"
É. I. Goschen	"
Viconte de Duncannon	"
E. W. H. Barry	"
Robert Hamilton Lang	"
Demetre de Frank	Viena
P. Naville	Paris
Ad. Vernes	"

Directori: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchesterstreet.
Sucursala: București, Piața sf. Gheorghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.638 76

Idem format din capital și alte rezerve 1.075.842 80

Total în aur Lei 7.052.531 36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Bălcoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra în cediului, a „grindinei”, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Soc. din str. Doamnei No 12, București. Repres-generală în Buc. str. Smârdan No. 4 Agenții în toate orașele din țară